

Za MUDr. Antonom Neuwirthom

V septembri 2003 vo veku 83 rokov zomrel predseda Konfederácie politických väzňov, čestný predseda KDH a člen ÚSKI MUDr. Anton Neuwirth. Slovensko v ňom stráca mimoriadnu osobnosť, múdreho človeka, nezlomný charakter, človeka, ktorý nikdy nebol pohodlný pre synov tohto sveta túžiacich po moci, sláve a majetku. Tým bol poznačený celý jeho život, napriek nežičlivosti prostredia neobyčajný plodný život. Sám seba nazval človekom na moste, lebo korene mal po otcovi v židovstve a po matke v katolicizme. Je možné vôbec takéto korene zladíť? Ako vidno na svedectve Antona Neuwirtha, u veľkých ľudí to možné je. Stál na moste medzi Židmi na jednom brehu a nežidmi (najmä katolíckmi) na druhom brehu, ako hovoril, o voľačo bližšie k tomu brehu, kde sú katolíci, ale na dosah ruky k jedným i druhým.

Stretával sa s neľudskosťou pri prenasledovaní Židov, ale aj s tými, čo nasadzovali život za nich. Nie je to iba čiernobiele videnie. Opravdiví kresťania boli tí, čo riskovali, kým tí prví zrádzali Krista a jeho Cirkvi. Ostro nesúhlasil s tými, ktorí nedokázali rozlišovať a roznečujú nenávisť medzi ľuďmi. To isté sa týkalo dlhého obdobia komunizmu. Režim vytváral podmienky pre prenasledovanie nepohodlných, tzv. triednych nepriateľov. Odpykal si nespravodlivý dlhoročný trest vo väzení za svoju náboženskú činnosť, za ktorú bol označovaný za agenta nepriateľskej mocnosti - Vatikánu, ale aj za mrežami vedel rozlišovať

medzi neľudskosťou a ľudským prístupom dozorcov. Nikdy ho nehna-
la pomsta, ľutoval tých čo podľahli ideológii nenávisť. Keby boli tí ľu-
dia tušíli, že ten ich nenávidený triedny nepriateľ bude raz oficiálnym
zástupcom nášho štátu – veľvyslancom práve v tej nepriateľskej moc-
nosti! Možno aj takéto príbehy sú dobré na to, aby sme si uvedomili
ako príkro sa vedia meniť dejiny a prečo nám Syn Boží ukazoval cestu,
na ktorej vždy bol na strane slabých, opovrhovaných, odmietnutých,
na strane hriešnikov. Ako lekár preniknutý duchom lásky napísal po
oslobodení knihu *Liečiť zlo láskou*, kde vydáva svedectvo nielen o
svojom živote v lekárskom prostredí, ale na konkrétnych prípadoch
ukazuje, že milovať možno a treba aj nepriateľa, a že je to cesta, kto-
rou možno zastaviť tok zla.

O Antonovi Neuwirthovi sa toho veľa popísalo, najmä v súvislosti
s jeho aktivitou ako veľvyslanca SR a osobného priateľa Jána Pavla II. i
o znemožnení jeho ďalšieho pôsobenia v tejto funkcii vtedajšou vlád-
dou. My však za ÚSKI vieme dodať, že bol aktívnym členom ÚSKI, ani
na toto členstvo nezabúdala, aktívne sa zúčastňoval našich academic-
kých stretnutí a seminárov, obohacoval nás svojimi prednáškami, za
čo v roku 1998 bol poctený Zlatou medailou sv. Cyrila a Metoda za
pôsobenie v spoločenskej a kultúrnej oblasti.

Anton Neuwirth zostane navždy v našej pamäti i v pamäti národa.

Anton Hajduk, predseda ÚSKI